

Bruxelles, den 26.4.2024
COM(2024) 189 final

2024/0101 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og henholdsvis Fyrstendømmet Andorra og Republikken San Marino

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

På grundlag af de forhandlingsdirektiver, som Rådet vedtog i december 2014, har Kommissionen forhandlet en vidtrækkende associeringsaftale med Andorra og San Marino om disse landes deltagelse i EU's indre marked og om samarbejde på andre områder end de fire friheder. I sine konklusioner, der blev vedtaget i juni 2022, opfordrede Rådet Kommissionen til at afslutte forhandlingerne inden udgangen af 2023. Den 7. december 2023 blev forhandlingerne afsluttet, og der blev indgået en associeringsaftale på chefforhandlerniveau. Forhandlingerne blev ført i samråd med Rådets EFTA-gruppe. Europa-Parlamentet er blevet underrettet om resultaterne af forhandlingerne.

Det vedlagte forslag udgør det retlige instrument for bemyndigelse til indgåelse af aftalen om oprettelse af en associering mellem henholdsvis Den Europæiske Union ("EU") og Fyrstendømmet Andorra ("Andorra") og Republikken San Marino ("San Marino") (i det følgende benævnt "aftalen").

Aftalen indeholder bestemmelser om henholdsvis Andorras og San Marinos deltagelse i et homogent udvidet indre marked på lige konkurrencevilkår og under overholdelse af de samme regler og relaterede horisontale og ledsagende politikker, samtidig med at de nuværende toldunioner mellem EU og hvert af disse lande erstattes.

Aftalen omfatter desuden en ramme for et muligt samarbejde på politikområder ud over de fire friheder såsom forskning og udvikling, uddannelse, socialpolitik, miljø, forbrugerbeskyttelse, kultur og regionalt samarbejde.

For at sikre et velfungerende indre marked indeholder aftalen bestemmelser om dynamisk tilpasning af lovgivningen. Den foreskriver også, at Kommissionen er den ansvarlige myndighed med hensyn til anvendelse af EU-lovgivningen om statsstøtte i Andorra og San Marino. Aftalen indeholder endvidere bestemmelser om indførelse af en tvistbilæggelsesmekanisme, hvor Den Europæiske Unions Domstol fungerer som mægler i tvister om fortolkningen og anvendelsen af aftalen.

Endelig tages der i overensstemmelse med erklæring nr. 3 ad artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU)¹ hensyn til situationen i Andorra og San Marino som små stater. Dette afspejles i en række tilpasninger af bestemmelserne i EU-retsakter i bilagene til aftalen samt i en række overgangsperioder for gennemførelse og anvendelse af dele af den gældende EU-ret. Sektortilpasningerne vedrører navnlig fri bevægelighed for personer, hvor der er fastsat kvantitative begrænsninger for visse former for ophold inspireret af dem, der er aftalt med Liechtenstein i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde². Der er også fastsat overgangsperioder inden for områder som telekommunikation, transport og energi. Der er også medtaget specifikke tilpasninger vedrørende fraværet af en bestemt industrisektor som f.eks. dele af transportsektoren.

Aftalen giver også mulighed for trinvis adgang til EU's indre marked for finansielle tjenesteydelser, hvorved Andorra og San Marino kan beslutte ikke at søge adgang til hele EU's indre marked for finansielle tjenesteydelser. Denne mulighed bør ikke være tilgængelig længere end 15 år efter aftalens ikrafttræden. I lyset af de særlige forhold i Andorra og San

¹ Erklæring ad artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union: "*Unionen tager hensyn til den særlige situation for de små lande, der har specifikke naboforbindelser med Unionen.*"

² Jf. bilag VIII til EØS-aftalen.

Marino og de dertil knyttede specifikke regler og bestemmelser, der er indført for at sikre en velordnet og sund markedsintegration, var det nødvendigt i forbindelse med markedsadgang inden for finansielle tjenesteydelser at indføre specifikke supplerende beskyttelsesforanstaltninger ud over dem, der regulerer forbindelserne mellem medlemsstaterne på det indre marked, navnlig hvad angår kravene til de europæiske tilsynsmyndigheders nødbeføjelser og lokale ydelse af tjenester.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Aftalen er en vigtig milepæl, som på den ene side trækker direkte i retning af EU's mål om at udvikle særlige forbindelser med nabolandene, jf. artikel 8 i TEU, og på den anden side reagerer på disse to landes erklærede interesse i at opbygge tættere forbindelser med EU.

EU's vigtigste interesser som anført i Kommissionens meddelelse fra 2012³ og rapporten fra 2013⁴, som afspejles i efterfølgende rådskonklusioner og i sidste ende i Rådets forhandlingsdirektiver, omfatter det bidrag, som tættere økonomiske bånd kan yde til øget beskæftigelse, handel og investeringer i de EU-regioner, der grænser op til disse lande. I betragtning af de hindringer, der hæmmer de små landes adgang til EU's indre marked og samarbejde på andre områder, vil der være et betydeligt potentiale for at udvikle forbindelserne yderligere til gensidig fordel ved at nedbryde hindringerne for grænseoverskridende økonomisk aktivitet.

Desuden fastlægger aftalen en sammenhængende og effektiv institutionel ramme for forbindelserne, herunder institutionelle bestemmelser, der skal sikre bevarelsen af det indre markeds homogenitet og funktion, de fire friheders udelelighed og retssikkerheden, samtidig med at der tages hensyn til den særlige situation i hvert af disse lande.

a) EU og Andorra

EU og Andorra har gradvist etableret tætte forbindelser, *bl.a.* efter indgåelsen af en række bilaterale aftaler.

De nedenfor angivne bilaterale aftaler ophører med at have virkning og erstattes og afløses af aftalen. Ophævelsen af de pågældende aftaler har virkning fra datoen for aftalens ikrafttrædelse:

- Aftale i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Andorra af 28. juni 1990⁵ og
- Samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Andorra af 15. november 2004⁶.

De nedenfor anførte bilaterale aftaler forbliver i kraft efter aftalens ikrafttræden:

- Monetær konvention mellem EU og Andorra af 30. juni 2011⁷ og
- Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Andorra om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 15. november 2004 om beskatning af indtægter fra opsparing⁸.

³ Meddelelse fra Kommissionen om EU's forbindelser med Fyrstendømmet Andorra, Fyrstendømmet Monaco og Republikken San Marino — Muligheder for øget integration med EU (COM (2012) 680 final/2), Bruxelles 20.11.2012.

⁴ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — EU's forbindelser med Fyrstendømmet Andorra, Fyrstendømmet Monaco og Republikken San Marino: Muligheder for landenes deltagelse i det indre marked (COM/2013/0793 final), Bruxelles, den 18.11.2013.

⁵ EFT L 374 af 31.12.1990, s. 16.

⁶ EUT L 135 af 28.5.2005, s. 14.

⁷ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 1.

b) EU og San Marino

EU og San Marino har gradvist etableret tætte forbindelser, *bl.a.* efter indgåelsen af en række bilaterale aftaler.

Den nedenfor angivne bilaterale aftale ophører med at have virkning og erstattes og afløses af aftalen. Ophævelsen af den pågældende aftale har virkning fra datoen for aftalens ikrafttrædelse:

- Aftale om samarbejde og om toldunion mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken San Marino af 16. december 1991⁹.

De nedenfor anførte bilaterale aftaler forbliver i kraft efter aftalens ikrafttræden:

- Monetær konvention mellem EU og San Marino af 27. marts 2012¹⁰ og
 - Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger og det dertil knyttede aftalememorandum af 7. december 2004¹¹.
- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Aftalen er i fuld overensstemmelse med EU's politikker og respekterer fuldt ud traktaterne og bevarer EU's retsordens integritet og autonomi. Aftalen indebærer ikke noget krav om, at EU skal ændre sine regler, forskrifter eller standarder på noget reguleret område. De fremmer EU's værdier, mål og interesser og sikrer sammenhæng i, virkning af og kontinuitet i dens politikker og aktioner.

2. RETSGRUNDLAG

Det materielle retsgrundlag for forslaget til Rådets afgørelse om indgåelse er artikel 217 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Dette retsgrundlag er det mest hensigtsmæssige i betragtning af den påtænkte aftale brede anvendelsesområde.

Det proceduremæssige retsgrundlag er artikel 218, stk. 6-7, i TEUF og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF.

Artikel 218, stk. 6, i TEUF indeholder bestemmelser om indgåelse i medfør af en afgørelse, som Rådet træffer efter Europa-Parlamentets godkendelse.

Artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF foreskriver enstemmighed i Rådet.

Ydermere er artikel 218, stk. 7, i TEUF blevet tilføjet som retsgrundlag, da det er hensigtsmæssigt for Rådet at bemyndige Kommissionen til på EU's vegne at godkende visse ændringer af aftalen, der skal vedtages ved en forenklet procedure eller vedtages af et organ, der nedsættes ved aftalen.

Retsgrundlaget for den foreslåede rådsafgørelse er således artikel 217 i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 6-7, i TEUF og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i TEUF.

⁸ EUT C 359 af 4.12.2004, s. 33.

⁹ EFT C 302 af 22.11.1991, s. 12.

¹⁰ EUT C 121 af 26.4.2012, s. 5.

¹¹ EUT C 381 af 28.12.2004, s. 33.

3. ANDRE FORHOLD

- **Gennemførelse ved organer, der er oprettet i henhold til aftalen**

Aftalen fastlægger en institutionel ramme bestående af et associeringsudvalg bestående af repræsentanter for EU, Andorra og San Marino samt et blandet udvalg og en række underudvalg mellem EU og hvert af de to lande. Den indfører ligeledes en mekanisme med henblik på at afhjælpe en af parternes manglende opfyldelse af de forpligtelser, der er indgået i henhold til aftalen.

- **Gennemførelse og anvendelse af aftalen**

I henhold til artikel 216, stk. 2, i TEUF er aftaler indgået af EU bindende for EU-institutionerne og medlemsstaterne.

Kommissionen bør i henhold til artikel 218, stk. 7, i TEUF bemyndiges til på Unionens vegne at godkende visse ændringer af aftalen, som skal vedtages efter en forenklet procedure eller af et organ, som er nedsat ved aftalen. Disse ændringer vedrører rammeaftalens artikel 108 for så vidt angår ændringer af protokollerne vedrørende de associerede stater, men ikke bilagene hertil.

Kommissionen bør på forhånd underrette Rådet om ovennævnte foreslåede ændringer. Rådet kan gøre indsigelse mod disse foreslåede ændringer ved et blokerende mindretal i Rådet i overensstemmelse med artikel 16, stk. 4, i TEU. I så fald skal Kommissionen afvise de foreslåede ændringer på vegne af Unionen, uden at dette berører muligheden for efterfølgende at forelægge Rådet et forslag i overensstemmelse med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Det er også hensigtsmæssigt at bemyndige Kommissionen til i henhold til artikel 218, stk. 7, i TEUF på Unionens vegne at godkende den holdning til afgørelser, der træffes af de blandede udvalg, og som blot forlænger anvendelsesperioden for EU-retsakter, der er opført i bilagene til protokollerne vedrørende de associerede stater, til at omfatte henholdsvis Andorra og San Marino med forbehold af tekniske tilpasninger.

For at sikre, at forpligtelserne i henhold til aftalen overholdes, indføres der solide håndhævelsesmekanismer. Aftalen giver også parterne mulighed for at træffe foranstaltninger med henblik på at beskytte deres interesser, f.eks. kompensationsforanstaltninger i tilfælde af ukorrekt anvendelse af aftalen, beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af alvorlige økonomiske, samfundsmæssige og miljømæssige vanskeligheder af regional art, som skyldes anvendelsen af aftalen, eller beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af et terrorangreb, en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe, der berører en af parterne. Det er vigtigt, at EU fuldt ud kan gøre brug af disse foranstaltninger en hurtig og effektiv måde. Med henblik herpå og indtil en specifik retsakt, der regulerer vedtagelsen af ovennævnte foranstaltninger, træder i kraft i EU, bør enhver afgørelse fra EU om at træffe sådanne foranstaltninger træffes af Kommissionen i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i de tilsvarende bestemmelser i aftalen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i aftalen**

Aftalen består af følgende elementer: en rammeaftale; syv rammeprotokoller; to protokoller vedrørende associerede stater; og 25 tekniske bilag til hver protokol vedrørende associerede stater, der indeholder alle EU-retsakter, der falder ind under aftalens anvendelsesområde.

Hovedelementerne i aftalen er følgende:

a) **Rammeaftalen**

Rammeaftalen skitserer de væsentlige elementer i den fremtidige associering mellem EU og henholdsvis Andorra og San Marino, som sikrer, at Andorra og San Marino deltager i et

homogent udvidet indre marked på lige konkurrencevilkår og under overholdelse af de samme regler, samtidig med at der etableres en ramme for udvikling og fremme af dialog og samarbejde på andre områder af fælles interesse. Ifølge rammeaftalen skal Andorra og San Marino overholde det EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.

Rammeaftalen fastlægger også en sammenhængende og effektiv institutionel ramme med henblik på at sikre ensartethed i det indre marked og retssikkerhed for (bl.a.) erhvervsdrivende og borgere.

Aftalen giver mulighed for at anvende aftalen mellem EU og en af de associerede stater, indtil ratifikationsproceduren for aftalens ikrafttræden mellem de tre kontraherende parter er afsluttet.

b) Syv rammeprotokoller

Aftalen indeholder syv rammeprotokoller, der har til formål at præcisere bestemmelserne i rammeaftalen.

Blandt disse rammeprotokoller indeholder rammeprotokol 1 (om horisontale tilpasninger) en række generelle regler, bl.a. med hensyn til, hvordan specifikke tilpasninger fungerer, herunder overgangsperioder og visse undtagelser.

Rammeprotokol 3 (om finansielle tjenesteydelser) er struktureret på grundlag af følgende elementer:

- adgangen til EU's indre marked for finansielle tjenesteydelser afhænger af en omfattende evaluering af den fuldstændige og effektive gennemførelse af gældende EU-ret for den finansielle sektor og af robustheden af de associerede staters lovgivningsmæssige og tilsynsmæssige rammer.
- Rammeprotokollen giver mulighed for en trinvis tilgang, hvor de associerede stater kan beslutte ikke at søge adgang til hele EU's indre marked for finansielle tjenesteydelser. Denne mulighed vil kun være tilgængelig i de første 15 år efter aftalens ikrafttræden.
- markedsadgang kræver, at Kommissionen vedtager en positiv henstilling om, at alle de nødvendige betingelser i protokollen er opfyldt.
- hvis en associeret stats regulerings- eller tilsynsrammer udviser mangler, har EU mulighed for at suspendere markedsadgangen.
- der kræves lokal tilstedeværelse og ydelse af tjenester i de associerede stater;
- overholdelse af reglerne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge er en forudsætning for at få adgang til EU-markedet for finansielle tjenesteydelser.
- de europæiske tilsynsmyndigheder vil spille en vigtig rolle i revisionsprocessen, som de kompetente myndigheder i EU's medlemsstater også har mulighed for at deltage i. De vil desuden kunne udøve deres beføjelser over for de associerede stater og deres sektor for finansielle tjenesteydelser.

De øvrige rammeprotokoller omfatter aspekter som f.eks.: a) gennemførelse af konkurrencereglerne for virksomheder b) tilrettelæggelse af samarbejde på statistikområdet c) det parlamentariske associeringsudvalgs status d) voldgift og e) eksisterende aftaler.

c) To protokoller vedrørende associerede stater

Protokollerne vedrørende associerede stater indeholder anliggender, der er strengt bilaterale (mellem EU og en af de associerede stater), såsom bestemmelser om toldsamarbejde.

d) 25 bilag til hver protokol vedrørende associerede stater

Hver protokol vedrørende associerede stater ledsages af 25 bilag, der indeholder de EU-retsakter, som falder ind under aftalens anvendelsesområde. Bilagene indeholder flere sektorspecifikke eller særlige tilpasninger for at tage hensyn til de særlige forhold i Andorra og San Marino som følge af deres særlige forbindelser til deres naboer, deres størrelse og deres relativt små befolkninger. Bilagene indeholder også overgangsperioder for de to landes overtagelse, gennemførelse og anvendelse af visse EU-retsakter.

Bilag I (Dyre- og plantesundhed)	Bilag VI (Social sikring)	Bilag XI (Elektronisk kommunikation, audiovisuelle tjenester, informationssamfundet og telekommunikation)	Bilag XVI (Indkøb)	Bilag XXI (Statistikker)
Bilag II (Tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering)	Bilag VII (Gensidig anerkendelse af faglige kvalifikationer)	Bilag XII (Fri kapitalbevægelser)	Bilag XVII (Intellectuel ejendomsret)	Bilag XXII (Selskabsret)
Bilag III (Produktansvar)	Bilag VIII (Etableringsret)	Bilag XIII (Transport)	Bilag XVIII (Sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, arbejdsret og ligebehandling af mænd og kvinder)	Bilag XXIII (Told)
Bilag IV (Energi)	Bilag IX (Finansielle tjenesteydelser)	Bilag XIV (Konkurrence)	Bilag XIX (forbrugerbeskyttelse)	Bilag XXIV (Landbrug)
Bilag V (Arbejdskraftens frie bevægelighed)	Bilag X (Tjenesteydelser generelt)	Bilag XV (Statsstøtte)	Bilag XX (miljø og klima)	Bilag XXV (Handel)

BILAG:

Bilag, del 1: Rammeaftale, rammeprotokoller

Bilag, del 2: Protokol vedrørende Andorra

Bilag, del 3: Bilag I til protokollen vedrørende Andorra

Bilag, del 4: Bilag II til protokollen vedrørende Andorra

Bilag, del 5: Bilag III, IV, V, VI, VII, VIII, IX og X til protokollen vedrørende Andorra

Bilag, del 6: Bilag XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII og XIX til protokollen vedrørende Andorra

Bilag, del 7: Bilag XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV og XXV til protokollen vedrørende Andorra

Bilag, del 8: Protokollen vedrørende San Marino

Bilag, del 9: Bilag I til protokollen vedrørende San Marino

Bilag, del 10: Bilag II til protokollen vedrørende San Marino

Bilag, del 11: Bilag III, IV, V, VI, VII, VIII, IX og X til protokollen vedrørende San Marino

Bilag, del 12: Bilag XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII og XIX til protokollen vedrørende San Marino

Bilag, del 13: Bilag XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV og XXV til protokollen vedrørende San Marino

Bilag, del 14: Erklæringer

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og henholdsvis Fyrstendømmet Andorra og Republikken San Marino

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF"), særlig artikel 217 sammenholdt med artikel 218, stk. 6-7, og artikel 218, stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den [DATO] vedtog Rådet Rådets afgørelse nr. (EU) ... om undertegnelse på Unionens vegne af aftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union ("Unionen") og henholdsvis Fyrstendømmet Andorra ("Andorra") og Republikken San Marino ("San Marino") ("aftalen").
- (2) Aftalen indeholder bestemmelser om de to landes deltagelse i EU's indre marked og hertil knyttede horisontale politikker og ledsagepolitikker, samtidig med at de nuværende toldunioner mellem Unionen og hvert af disse lande erstattes. Aftalen omfatter desuden en ramme for et muligt samarbejde på politikområder ud over de fire friheder såsom forskning og udvikling, uddannelse, socialpolitik, miljø, forbrugerbeskyttelse, kultur og regionalt samarbejde.
- (3) For at sikre et velfungerende indre marked i EU indeholder aftalen bestemmelser om dynamisk tilpasning af lovgivningen. Aftalen indeholder endvidere bestemmelser om indførelse af en tvistbilæggelsesmekanisme, hvor Den Europæiske Unions Domstol fungerer som mægler i tvister om fortolkningen og anvendelsen af aftalen.
- (4) Der tages i overensstemmelse med erklæring nr. 3 ad artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) hensyn til situationen i Andorra og San Marino som små stater. Dette afspejles i en række tilpasninger af bestemmelserne i EU-retsakter i bilagene til aftalen samt i en række overgangsperioder for gennemførelse og anvendelse af dele af den gældende EU-ret.
- (5) Aftalen giver mulighed for trinvis adgang til EU's indre marked for finansielle tjenesteydelser, hvorved Andorra og San Marino kan beslutte ikke at søge adgang til hele EU's indre marked for finansielle tjenesteydelser. Denne mulighed bør ikke være tilgængelig længere end 15 år efter aftalens ikrafttræden.
- (6) I lyset af de særlige forhold i Andorra og San Marino og de dertil knyttede specifikke regler og bestemmelser, der er indført for at sikre en velordnet og sund markedsintegration, var det nødvendigt i forbindelse med markedsadgang inden for finansielle tjenesteydelser at indføre specifikke supplerende beskyttelsesforanstaltninger ud over dem, der regulerer forbindelserne mellem

medlemsstaterne på det indre marked, navnlig hvad angår kravene til de europæiske tilsynsmyndigheders nødbeføjelser og lokale ydelse af tjenester.

- (7) Adgangen til Unionens indre marked for finansielle tjenesteydelser bør derfor afhænge af en omfattende evaluering af den fuldstændige og effektive gennemførelse af gældende EU-ret for den finansielle sektor og robustheden af Andorras og San Marinos regulerings- og tilsynsrammer og vil forudsætte, at Europa-Kommissionen vedtager en positiv henstilling om, at alle de nødvendige betingelser i aftalen er opfyldt. Vurderingen af tilstanden af Andorras og San Marinos regulerings- og tilsynsrammer bør baseres på regler, der er fastsat i Unionens lovgivningsmæssige rammer.
- (8) Vilkårene for Unionens repræsentation i associeringsudvalgt og det blandede udvalg, der er nedsat ved aftalen, bør fastlægges. Europa-Kommissionen repræsenterer Unionen og udtrykker Den Europæiske Unions holdninger i overensstemmelse med traktaterne, jf. artikel 17, stk. 1, i TEU.
- (9) Det er også hensigtsmæssigt at bestemme metoderne til fastlæggelse af de holdninger, der skal indtages på Unionens vegne i de blandede udvalg, der er nedsat ved aftalen, for at sikre, at de retsakter, som Unionen vedtager på de områder, der er omfattet af aftalen, indarbejdes i aftalen så hurtigt som muligt efter vedtagelsen og fremsendes til Andorra og San Marino med henblik på så vidt muligt at sikre, at disse retsakter finder anvendelse fra samme tidspunkt i henholdsvis Unionen og i Andorra og San Marino.
- (10) Europa-Kommissionen bør i henhold til artikel 218, stk. 7, i TEUF bemyndiges til på Unionens vegne at godkende visse ændringer af aftalen, som skal vedtages efter en forenklet procedure eller af et organ, der er nedsat ved aftalen i overensstemmelse med aftalens bestemmelser. Proceduren for høring af Rådet vedrørende sådanne ændringer bør fastlægges.
- (11) Med henblik på at gøre Unionen i stand til hurtigt og effektivt at træffe foranstaltninger for at beskytte sine interesser i overensstemmelse med aftalen, og indtil en specifik lovgivningsmæssig retsakt, der regulerer vedtagelsen af afhjælpende foranstaltninger i henhold til aftalen, er vedtaget og træder i kraft i Unionen, bør Europa-Kommissionen tillægges beføjelser til at træffe afhjælpende foranstaltninger, såsom kompensationsforanstaltninger i tilfælde af ukorrekt anvendelse af aftalen, beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af alvorlige økonomiske, samfundsmæssige og miljømæssige vanskeligheder af regional art, der skyldes anvendelsen af aftalen, eller beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af et terrorangreb eller en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe, der berører Unionen.
- (12) Aftalen blev undertegnet i Bruxelles den (...). Aftalen og de tilknyttede erklæringer bør godkendes på Unionens vegne —
- (13) Kommissionen bør på Unionens vegne deponere det godkendelsesinstrument, der er omhandlet i aftalens artikel 112 med henblik på at udtrykke Den Europæiske Unions samtykke til at blive bundet af aftalen.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen om oprettelse af en associering mellem Unionen og henholdsvis Andorra og San Marino godkendes herved på Unionens vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

1. Europa-Kommissionen repræsenterer Unionen i associeringsudvalget, de blandede udvalg, toldsamarbejdsunderudvalgene, underudvalget om fødevarer sikkerhed samt veterinær- og plantesundhedsanliggender, underudvalgene for finansielle tjenesteydelser, de statistiske underudvalg samt i eventuelle yderligere underudvalg og arbejdsgrupper, der nedsættes i henhold til artikel 76, stk. 8, i rammeaftalen.
2. Når Europa-Kommissionen repræsenterer Unionen i organer, der er oprettet ved aftalen, underretter den rettidigt Rådet om drøftelserne og resultatet af møderne og om de retsakter, der vedtages på disse møder. Europa-Kommissionen underretter også Europa-Parlamentet, hvis det er relevant.

Artikel 3

1. Når Europa-Kommissionen forelægger Rådet et forslag, som den anser for at falde ind under et område, der er omfattet af aftalen, anfører den, at den fremtidige retsakt efter vedtagelsen udvides til at omfatte henholdsvis Andorra og San Marino.
2. Europa-Kommissionen bemyndiges til på Unionens vegne at indtage enhver holdning i de blandede udvalg, der er nedsat ved artikel 76 i rammeaftalen, vedrørende afgørelser, der blot udvider EU-retsakter til at omfatte henholdsvis Andorra og San Marino, med forbehold af eventuelle nødvendige tekniske tilpasninger.
3. For så vidt angår afgørelser, der vedtages af andre blandede udvalg end dem, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, fastlægges de holdninger, der skal indtages på Unionens vegne, efter proceduren i artikel 218, stk. 9, i TEUF.

Artikel 4

1. Med forbehold af artikel 3 bemyndiges Kommissionen til på Unionens vegne at godkende ændringer af protokollerne vedrørende associerede stater til aftalen, som skal vedtages af de blandede udvalg i overensstemmelse med artikel 108 i rammeaftalen.
2. Kommissionen forelægger Rådet de foreslåede ændringer, der er anført i stk. 1, inden de godkendes.

Kommissionen godkender de foreslåede ændringer på Unionens vegne, medmindre et antal medlemsstater, der repræsenterer et blokerende mindretal i Rådet, jf. artikel 16, stk. 4, i TEU, inden en måned efter, at Kommissionen har forelagt Rådet disse, gør indsigelse mod dem. Foreligger der en sådan indsigelse, afviser Kommissionen de foreslåede ændringer på Unionens vegne.

Artikel 5

Europa-Kommissionen fremsender og underretter Rådet om de udkast til vurderingskriterier og -metoder, der er modtaget fra EU's tilsynsmyndigheder i henhold til artikel 10 i rammeprotokol 3 (om finansielle tjenesteydelser) til aftalen, inden de vedtages.

Artikel 6

Inden EU's tilsynsmyndigheder vedtager en afgørelse i overensstemmelse med artikel 15 i aftalens rammeprotokol 3 (om finansielle tjenesteydelser), underretter de Europa-Kommissionen, som underretter Rådet.

Artikel 7

Indtil en specifik lovgivningsmæssig retsakt, der regulerer vedtagelsen af de foranstaltninger, der er anført i denne artikels litra a)-c), træder i kraft i Unionen, træffer Kommissionen alle afgørelser fra Unionens side om at træffe sådanne foranstaltninger i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i aftalens tilsvarende bestemmelser:

- (a) kompenserende foranstaltninger i tilfælde af ukorrekt anvendelse af aftalen med henblik på at rette op på ubalancer i overensstemmelse med artikel 90 i rammeaftalen
- (b) beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af alvorlige økonomiske, samfundsmæssige og miljømæssige vanskeligheder af regional karakter, som skyldes anvendelsen af aftalen, og som sandsynligvis vil være ved i overensstemmelse med artikel 97 i rammeaftalen
- (c) beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af et terrorangreb, en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe, der berører Unionen i overensstemmelse med artikel 98 i rammeaftalen.

Artikel 9

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand